

[Ib Thyregod.]

måske senere de hårde stoffer. Det er forældrene, der har et ansvar her, og forældrene har også pligt til at søge oplysninger, ikke skrækoplysninger, men korrekte oplysninger, om narkotikaproblemet, således at de kan diskutere det med de unge, og de unge har omvendt også en forpligtelse og et ansvar i så henseende til selv at skaffe sig sådanne oplysninger.

Man taler så meget om, at det er samfundets skyld, at der er opstået dette problem. Nu er samfundet vel ikke blevet værre i løbet af de år, der er gået siden 1966-67, end det var før den tid, hvor vi ikke havde tilsvarende narkotikaproblemer. Det er derfor næppe rimeligt at sige, at det specielt er samfundet, der er skyld i narkotikaproblemet opståen. Men på den anden side må man erindre sig, at når man ser på de unge, som er i særlig udsatte positioner, så er det netop i mange tilfælde personer, der har været ude i problemer med bolig, sociale problemer o. lign., og alt dette bør selvfølgelig også gå ind i drøftelserne, når man skal se på narkotikaproblemet i dag.

Jeg tror, det er vigtigt at gennemføre de foranstaltninger, man her lægger op til fra regeringens side, og som man jo også fra oppositionens side er gået ind på, men jeg tror, det er nok så vigtigt at skabe forståelse generationerne imellem og et tillidsforhold, således at det samfundsproblem, vi her oplever, ikke yderligere skal forstærkes, som vi har set det i andre lande. Det er et vigtigt problem for den kommende generation, og det er et vigtigt problem for den nuværende ældre generation. Begge parter må forsøge at leve op til et tillidsforhold og en gensidig forståelse af disse spørgsmål.

Else-Merete Ross: I det radikale venstre er vi indforstået med de to love, vi vedtog i 1969, og har i hvert fald for tiden ikke ønske om ændringer. Vi kan derfor stemme for, at revisionsbestemmelserne udgår.

Vi var bange for, at en højere strafframme i § 191 skulle få afsmittende virkning på domme, der blev afsagt efter lov om euforiserende stoffer. Så vidt jeg kan se af bemærkningerne til lovforslaget, har rigsadvokatens cirkulære bevirket, at det ikke har været tilfældet. Jeg er stadig indforstået med hovedlinjen i cirkulæret, men ville ønske, at

politiet skred ind over for åbenlys brug af hash og euforiserende midler for derved tydeligere, end det nu er tilfældet, at gøre det klart for befolkningen, at brugen af disse stoffer er forbudt ifølge loven.

I 1969 henstillede vi, at der blev vist den yderste tilbageholdenhed med anvendelse af varetægtsfængsling over for lovovertrædere under 18 år, og at de, hvis isolation var nødvendig, medens en straffesag verserer, blev anbragt i en institution under børne- og ungdomsforsorgen. En sådan observationsafdeling er nu oprettet i tilknytning til Billeshave Ungdomshjem, og kontaktudvalget foreslår to yderligere observationsafdelinger etableret.

Ved debatten i 1969 var alle enige om at sondre mellem cannabis og de hårdere stoffer. Jeg var selv i tvivl om, hvorvidt en mild form for hash burde frigives. Professor Villars Lunn's bilag til lovforslaget har virket meget overbevisende på mig. Det synes givet, at hash har indflydelse på muskelkoordinationen, på reaktionsevnen, på tids- og afstandsbedømmelsen og på selvkontrollen. Desuden har cannabisstofferne indvirkning på de helt unges personlighed og adfærdsmønster, især på de 11-16-åriges, blandt hvem stofbruget er ved at vinde stigende udbredelse. Regelmæssig brug af cannabis kan medføre nedsættelse af de unges indlærings- og koncentrationsevne. Desuden har jeg lige læst, at man i USA mener at have påvist genetiske virkninger i forbindelse med brugen af cannabis.

Min konklusion må derfor blive, at vi skal opretholde sondringen mellem cannabis og hårdere stoffer, men at også cannabis skal være forbudt, i hvert fald indtil de undersøgelser, der nu foregår verden over, er nået frem til sikrere resultater.

Amanuensis Kresten Bjerg efterlyser i en kronik i Politiken fra den 3. december et folketingsmedlem, der vil legalisere hashforskningen. Der vil jeg gerne melde mig, men jeg føler mig ikke kompetent til at være det folketingsmedlem, der tør anbefale, at hans forskningseksperiment skal have en bevilling på 1½ mill. kr. og eventuelt prioriteres højere end andre forskningsopgaver på dette område.

Angående spørgsmålet om eventuel yderligere hjemmel for anvendelse af administrative tvangsbestemmelser kan kontaktudval-